

הניחא לרז אלא בר אהבה דאמר בעל מייפר אלא לרז הונא כו' פירוט משום עיניו נפש הוא דלמינו מייפר הא דקאמר רבי יוסי אין אלו נדרי עיניו נפש אלא להפיר אלא שאלו מייפר משום מפרש דנימי דאי מייפר משום עיניו נפש מייפר זין לעזמו זין לאחריס אין זהס עיניו נפש לעזמו מייפר לאחריס לא מייפר ופריך הניחא לרז אלא בר אהבה דאמר בעל מייפר כן נמלא כספר ישן וכן איתא בנדריס (דף פא.)¹ ולא כספרים שמכונז להפך ופלוגי רז אלא בר אהבה ורז הונא אליבא דר' יוסי דאמר אין אלו נדרי עיניו נפש אס מייפר משום דברים שבינו ונפס דרב אלא בר אהבה אמר מייפר דרחינה וקישוט הוו דברים שבינו לבינה ורז הונא לא חשיב להו דברים שבינו לבינה שלא מצינו שועל כו' ולא גרסינן הבי"ע בדברים שבינו לבינה פירוש בקישוט המשיך את הניעה הניחא למאן דאמר כו' דא"כ הוה משמע דפלוגי אס בעל מייפר דברים שבינו לבינה אס לאו ולימא דלא נחלק אדם מעולם על כך שלא יפר בעל דברים שבינו לבינה דברייתא היא חדש פ' במרא דנדרים (דף עט:) דמיפר ומפיק לה מדכתיב זין איש לאשתו זין אז לבתו מלמד שהבעל מייפר דברים שבינו לבינה והכא נמי מסיק דתלמודא לקישוטיה נמשמש המטה ומשמש המטה הו דברים שבינו לבינה כדמוכח (בשמעאל) (במשנה) דברייתא דנדרים (דף ט:):

תוספות ר"ד

נותן אצבע בין שניה יוציא וי"ב. ר' יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה ברב עד מהי אסרה עליה הוא דיוצא וי"ב אבל אם נתן קצבה יפחוד עד אחרת הומן ובעשירות שרגלין בכך אם לא הירדה יותר מל' אין כופין אחרת להוציא: וכמה קצבה ארי"י איש י"ב חודש רבה בכ"ח ארי"י יו"ד שנים ר"ח אמר אבימי רגל שנותן ישראל מתקשטות ברגל. ובעשירות ל' יום מיט אמר אביי שכן אשה חושבה מתקשטת א' ל' יום: מתני' המדיר את אשתו שלא תלך בבית אביה בזמן שהן עמה בעיר חודש [אחר] יקיים בי יוציא וי"ב ובזמן שהן בעיר אחרת רגל א' יקיים ו' יוציא ויתן כתובה פי' יש לפרשה כגון שניר הוא. ור"א מה כח לו לאסור שלא תלך כגון שזנר כך יאסור כל פירות שבעולם עליו כקונם אם תלכי לבית אביך או אסר הנאת תשמישך עליו אם תלכי לבית אביך וכן נמי בנדרה איתו וקיים לה איהו ואינין שאין אלו נדרי עיניו נפש שיוכל להפיר כגון דאמרה הנאת תשמישך עליו אסרה אם אלק שבענין זה יכול להפיר שאם לא תלך ה"ה גורם לה שלא תלך ומצטערת ותכון אחרת לגרש הלך מצי מייפר ודרך בנות ישראל לבקר בבית אביהן ברגל מעיר לעיר: הא גופא ק' אמרת רגל א' יקיים הא ב' יוציא וי"ב אימא סיפא ג' יוציא וי"ב הא ב' יקיים אמר אביי סיפא אתאן להנהו ור"א הוא רבא בר עולא אמר ל"ק כן ברדופה כאן בשאינה רדופה פי' בהוגה (ב) בשלשה: הירירה שלא תלך לבית האבא או לבית המפתח יוציא וי"ב פי' מפני שנועל בפניה ואם היה טעון ספר ר"א רשאי הוא רב מוקף לה בשנרה הוא הנאת תשמישך אסרה עליו אם תלכי ומפני שנדר כסחם יוציא מיד וי"ב ושמואל מוקף לה בנדרה ושהו וקיים לה איהו

הניחא לרז אלא בר אהבה דאמר בעל מייפר אלא לרז הונא כו' פירוט משום עיניו נפש הוא דלמינו מייפר הא דקאמר רבי יוסי אין אלו נדרי עיניו נפש אלא להפיר אלא שאלו מייפר משום מפרש דנימי דאי מייפר משום עיניו נפש מייפר זין לעזמו זין לאחריס אין זהס עיניו נפש לעזמו מייפר לאחריס לא מייפר ופריך הניחא לרז אלא בר אהבה דאמר בעל מייפר כן נמלא כספר ישן וכן איתא בנדריס (דף פא.)¹ ולא כספרים שמכונז להפך ופלוגי רז אלא בר אהבה ורז הונא אליבא דר' יוסי דאמר אין אלו נדרי עיניו נפש אס מייפר משום דברים שבינו ונפס דרב אלא בר אהבה אמר מייפר דרחינה וקישוט הוו דברים שבינו לבינה ורז הונא לא חשיב להו דברים שבינו לבינה שלא מצינו שועל כו' ולא גרסינן הבי"ע בדברים שבינו לבינה פירוש בקישוט המשיך את הניעה הניחא למאן דאמר כו' דא"כ הוה משמע דפלוגי אס בעל מייפר דברים שבינו לבינה אס לאו ולימא דלא נחלק אדם מעולם על כך שלא יפר בעל דברים שבינו לבינה דברייתא היא חדש פ' במרא דנדרים (דף עט:) דמיפר ומפיק לה מדכתיב זין איש לאשתו זין אז לבתו מלמד שהבעל מייפר דברים שבינו לבינה והכא נמי מסיק דתלמודא לקישוטיה נמשמש המטה ומשמש המטה הו דברים שבינו לבינה כדמוכח (בשמעאל) (במשנה) דברייתא דנדרים (דף ט:):

הניחא לרז אלא בר אהבה דאמר בעל מייפר אלא לרז הונא כו' פירוט משום עיניו נפש הוא דלמינו מייפר הא דקאמר רבי יוסי אין אלו נדרי עיניו נפש אלא להפיר אלא שאלו מייפר משום מפרש דנימי דאי מייפר משום עיניו נפש מייפר זין לעזמו זין לאחריס אין זהס עיניו נפש לעזמו מייפר לאחריס לא מייפר ופריך הניחא לרז אלא בר אהבה דאמר בעל מייפר כן נמלא כספר ישן וכן איתא בנדריס (דף פא.)¹ ולא כספרים שמכונז להפך ופלוגי רז אלא בר אהבה ורז הונא אליבא דר' יוסי דאמר אין אלו נדרי עיניו נפש אס מייפר משום דברים שבינו ונפס דרב אלא בר אהבה אמר מייפר דרחינה וקישוט הוו דברים שבינו לבינה ורז הונא לא חשיב להו דברים שבינו לבינה שלא מצינו שועל כו' ולא גרסינן הבי"ע בדברים שבינו לבינה פירוש בקישוט המשיך את הניעה הניחא למאן דאמר כו' דא"כ הוה משמע דפלוגי אס בעל מייפר דברים שבינו לבינה אס לאו ולימא דלא נחלק אדם מעולם על כך שלא יפר בעל דברים שבינו לבינה דברייתא היא חדש פ' במרא דנדרים (דף עט:) דמיפר ומפיק לה מדכתיב זין איש לאשתו זין אז לבתו מלמד שהבעל מייפר דברים שבינו לבינה והכא נמי מסיק דתלמודא לקישוטיה נמשמש המטה ומשמש המטה הו דברים שבינו לבינה כדמוכח (בשמעאל) (במשנה) דברייתא דנדרים (דף ט:):

מוסף רש"י

במוצאת שילום. נתמכתי עליו ומלאמי בעיני כמוצאת שילום. שיר השירים ח' ודקה ביום ההוא נאם תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: הושע ב' יח

לא מוקי לה דתלינהו לקישוטיה בתשמיש המטה ואס תאמר ואמאי שבעולם ולא יוכל להקשות ומתקשט בעיר אחרת וגלגל יקיים וי"ב ויתן כתובה פי' יש לפרשה כגון שניר הוא. ור"א מה כח לו לאסור שלא תלך כגון שזנר כך יאסור כל פירות שבעולם עליו כקונם אם תלכי לבית אביך או אסר הנאת תשמישך עליו אם תלכי לבית אביך וכן נמי בנדרה איתו וקיים לה איהו ואינין שאין אלו נדרי עיניו נפש שיוכל להפיר כגון דאמרה הנאת תשמישך עליו אסרה אם אלק שבענין זה יכול להפיר שאם לא תלך ה"ה גורם לה שלא תלך ומצטערת ותכון אחרת לגרש הלך מצי מייפר ודרך בנות ישראל לבקר בבית אביהן ברגל מעיר לעיר: הא גופא ק' אמרת רגל א' יקיים הא ב' יוציא וי"ב אימא סיפא ג' יוציא וי"ב הא ב' יקיים אמר אביי סיפא אתאן להנהו ור"א הוא רבא בר עולא אמר ל"ק כן ברדופה כאן בשאינה רדופה פי' בהוגה (ב) בשלשה: הירירה שלא תלך לבית האבא או לבית המפתח יוציא וי"ב פי' מפני שנועל בפניה ואם היה טעון ספר ר"א רשאי הוא רב מוקף לה בשנרה הוא הנאת תשמישך אסרה עליו אם תלכי ומפני שנדר כסחם יוציא מיד וי"ב ושמואל מוקף לה בנדרה ושהו וקיים לה איהו

כאן ברדופה כאן בשאינה רדופה י"א הייתי בעיניו כמוצאת שילום אמר רבי י"וחנן ככלה שנמצאת שלמה בבית חמיה ורדופה לילך ולהגיד שבחה בבית אביה ויהיה ביום ההוא נאום ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי אמר רבי יוחנן ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אביה: **המדיר את אשתו וכו':** בשלמא לבית המשתה איבא

בבגדי צבעונין הכא במאי עסקינן בדברים שבינו לבינה הניחא למ"ד דברים שבינו לבינה הבעל מייפר אלא למ"ד אין הבעל מייפר מאי איבא למימרי דאתמר (ב) דברים שבינו לבינה רב הונא אמר הבעל מייפר רב אדא בר אהבה אמר אין הבעל מייפר שלא מצינו שועל שמת בעפר פיר אלא הא במאי עסקינן כגון דתלינהו לקישוטיה בתשמיש המטה דאמרה יאסר הנאת תשמישך עליו אם אתקשט כדאמר רב כהנא דאמר רב כהנא (ב) הנאת תשמישך עליו כופה ומשמשו הנאת תשמישך עליו יפר לפי שאין מאכילין לאדם דבר האסור לו ולא תתקשט ולא תאסר אם כן קרו לה מנוולת ותתקשט ותאסר אי ג"כ שתי שבתות אי לבית הלל השבת אחת הני מילי היבא דאדרה איהו דסברה מירתה רתה עילווי והשתא מותיב דעתיה אבל הכא ידגדרה איהו ושתיק לה סברה מדאישתק מיסנא הוא דסני לי: רבי יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה: וכמה קצבה אמר רב יהודה רבי שמואל י"ב חדש רבה בר רב חנה אמר רבי יוחנן עשר שנים רבא חסדא אמר אבימי רגל שכן בנות ישראל מתקשטות ברגל: י"ב בעשירות ל' יום: מאי שנא ל' יום אמר אביי שכן אשה חושבה נהנית מריח קשוטיה ל' יום: **מתני' המדיר את אשתו שלא תלך לבית אביה בזמן שהיא עמה בעיר חודש אחד יקיים שנים יוציא ויתן כתובה ובזמן בעיר אחרת רגל אחד יקיים שלשה יוציא ויתן כתובה או לבית המשתה יוציא ויתן כתובה מפני שנועל בפניה ואם היה טוען משום דבר אחר רשאי אמר לה ע"מ שתאמרי לפלוגי מה שאמרת לי או מה שאמרת לך או שתאה מלאה ומערה לאשפה יוציא ויתן כתובה: ג' הא גופא קשיא אמרת רגל אחד יקיים הא שנים יוציא ויתן כתובה אימא סיפא שלשה יוציא ויתן כתובה הא שנים יקיים אמר אביי סיפא אתאן לכהנת ורבי יהודה היא רבה בר עולא אמר לא קשיא**

(א) נראה דל"ל פי' הנהוג ל"ק ממד כעניס וי"א.

המדיר פרק שביעי כתובות

עב.

עין משפט גן מצוה

(6) [מספחה פ"י ע"ט],
(7) [מ"ק מ"ג פ"ד מ"ג]
כס: כס הערוך (שבת), (8) מ"ק
כ"ג נדרים פ"ד (7)
הח"ט יש לגמגם לזה נקט
דבר ויבאלי"ש למה ע"ש וע'
כס: כס ע"ש ע"ש למה מלת
(כס, 1) קושין (7) 1) שנת
לכ"ג: 1) ע"ש שנת ל"ב י"ב
יחזק אחר למ"ד בעון נדרים
נמי מהכל (ו"ו, 1) (8) ולקמן ע'
10: 1) (9) [מ"י קולת ה' 1] ע"י
מן תנומה ומס' לר"ס וכו'
ערוך ע"ק כפפה, 1) ע"פ:
ומכ"ה: 1) [מ"י קולת ה' 1] ע"י
תוס' מנחת ס' ד"ה
ומפ"ת ע"י ע"ש: כשנר
האחרית דף ק"פ ע"ש שנת
אפשר שה"ס ע"ש ו"ל: אין לה
[לכ"ג].

איכא נועל בפניה דלת של שמה ופיקוח' לער: **סופנה** קוננה.
כסם שלל גמלה חסד כן לא יגמלו עמה: **דיפסד** ימן אל לנו
שאף הוא יספדוהו ואל ידע לו אם נהג כן: **דידל** הריס קולו צבני
וזמפסד: **דלואי** לזיה את המטה
ממלאה ונופלת לאחר שתמש וימלא
רוממה שכבת זרע תרוץ צבגלה
ותפסלו שלל יקלוט ותמעבר: **ריחיים**
וסורו המטלטלין: **מתנני** דם
יודוים שנהגו צנות ישראל וע"ג
ללא כמיבא: **ועווה כשוק** בגמרא
[ע"ב] מפרש: **נמדכרה כחוק ניסה**
מפרש בגמרא [סס]: **גמ' היכי דמי**
האכילתו: **אי דידע** כשאל:
דפלוט ולא יאכל: **מנא ידע** מי
אמר לו אחי כן שהו צל להוציאה:
החוקה נדה בשכינותיה שראיה
לנשט נבדי נדות ולבעלה אמרה
עוררה אני ושמה: **בעלה לוקה**
אם התרו זו וזו וזו האו גוונת משכמת
לה לנמתני דלאחר שמשם הודיעוהו
שכינותיה שהחוקה נדה: **בניס מיס**
צ"פ צמה מדליקין (שנת לכ"ג) יליף מוחצל
את מעשה ידיו: **יודיסה** משמע
בעלמו קונס עליו דבר פלוני:
יחורר ויפניסנה אין לו להוציאה
אלא כן יתקנסה: **ככפיה** כחוק כל
אחד שכאלו יתמר ישכנו. אף זה יבא
לדי שמתקלנו: **מאן דמתי לה**
אחא דר"י דמי תקננה אחלה כל
שכן אנדרים דלא שכיני: **דאורייתא**
סיה ואמלא אל קרי לה דת משה:
אוהרי מדעדיבין לה הכי לנוול
מדה כנגד מדה כמו שעשה להנאות
משפחה: **ימייהו בל**
5. תלמידי דתורה ויפ"ת את
האשה לפני י' ויפ"ת את
ראש האשה ויתן על כפיה
את מנחת החרון מנחת
קאת הוא ויבד הבתן יתנו
מי הקרים המאריים:
במדרש ר"י

איכא נועל בפניה אלא לבית האבל מאי
נועל בפניה איכא הנא (6) למחר היא מתה
ואין כל בריה סופרה ואיכא דאמרי אין כל
בריה (7) סופנה (8) תניא היה ר' מאיר אומר מאי
דכתיב יטוב ללכת אל בית אבל מלכת אל
בית משתה כאשר הוא סוף כל האדם והחי
יתן אל לבו מאי והחי יתן אל לבו דברים
של מיתה (9) דספד יספדוניה דקבר יקברוניה
דידל ידלוגיה דלואי ילוגיה דמען ישענוניה:
ואם היה טוען משום דבר אחר רשאי: **מאי**
דבר אחר אומר רב יהודה אומר שמואל
משום בני אדם פרוצין שמצויין שם אומר רב
אשי לא אומרן יאלא דאיתחזק אבל לא
איתחזק לא כל כמיניה: **ואם אומר לה ע"מ**
שתאמרו: ותימא אומר רב יהודה אומר
שמואל ידברים של קלון: או שתהא ממלאה
ומערה לאשפה: ותעביד א"ר יהודה אומר
שמואל (6) דשתמלא ונופצת במתניתא תנא
השתמלא עשרה כדי מיום ותערה לאשפה
בשלמא לשמואל משום הכי יוציא ויתן
כתובה אלא למתניתא מאי נפקא לה מינה
יתעביד אומר רבה בר בר חנה אומר רבי
יוחנן מפני שנראית כשוטה אומר רב כהנא
המדיר את אשתו שלא תשאל ושלא
תשאל נפה וכברה וריחים ותנור יוציא ויתן
כתובה שמישיאה שם רע בשכינותיה תניא
נמי הכי המדיר את אשתו שלא תשאל
ושלא תשאל נפה וכברה ריחים ותנור
יוציא ויתן כתובה מפני שמישיאה שם רע
בשכינותיה וכן היא שנדרה שלא תשאל

המדיר את אשתו שפא תשאל כו'. תימה דעל כרחך לא מיירי
הכל צנדרה היא וקיים לה הוא דהא קמי סיפא וכן
היא שנדרה ואיהו לא מני לאדורה אל"כ תלה בשמיש וא"ל לשמואל
למה יוציא לאלתר ותשאל ותיאסר לצי"ה שנת אחת וי"ל דלעולם
שלא תלה בשמיש אלא כגון שאסר
על עצמו הנחת שאלתה ואינה יכולה
בשביל זה לשאל ולא תשאל שאסר
הנחת כליו שלא תוכל להשאלים:
אי ידע נפדושי. תימה דלוקמה
כגון ידע ופרש אכל היא
הימה רוצה להאכילו שלא הימה
סגורה שהיה יודע ואומר ר"י
דמאכילתו משמע שהאכילתו ומדדיק
היאך האכילתו ומיחו קשה דדיק
נמי הכי אולא קוזה לה מלה ונראה
לרשב"א דמה שרמזה להאכילו אינה
יוצאה צלל תמונה דיכולה לומר
משחקת הייתי ואם היית צל לאכיל
הייתי מונעת אותך:
פלוני כהן תיקן כו'. היה יכול
לומר דליכא עדים
שהאכילתו דבר שאינו מעושר אלא
לא שמי: **אי** דלא ידע נסמוך
ע"ייה. הכא לא מני לאקשויי אלא
ללא ידע נלע ידע כדפריך לעיל
שהרי יכול נמנע עשרה צדדים לחי
כן מולוכלים נדס להכי פריך נסמוך
ע"ייה שאומרת שנתלכלכו לה ממקום
אחר: **וספרה** דה אעצמה. וא"ת
אמאי אין מצרכת וזה ע"פ ספירתה
כמו שמצרכין על ספירתה עומר דהא
כמיז וספרה וי"ל דאין מצרכין אלא
ציוכל שמצרכין צ"ד צלל שנה שלעולם
יכול למנות כסדר וכן עומר אכל וזה
שסם מראה מסמור אין לה למנות:
יחזור ויקניטנה כדי שתדור בפניה
ויפר לה. ואלו לא שקניטנה
לא ידע מתי מדור שיפר וע"ג דעניא
היא צפ' נערה המאורסה (נדרים דף
ע"ב): אם בעל מיפר צלל שמישה או לא
לא שיוכל להסר נדרים שמדור מאכא
ולהבא דלס תפסוט מהכא דאין
מיפר צלל שמישה מדמלרין להקניטה
אלא מיירי נדרים שכבר נדדה ולא
שמע אכל הכא היכי יפר דמנא עדיין
לא נדדה ולאחר מיכן שמה מדור
ותעבור מיד קודם שיפר והא דעני
למפשט דמתניא אומר לאשמו כל
נדרים שמדור מאכא עד שאלה ממקום
פלוני הכי הן מוספין ר"א אומר מוסר
לא משום דמיניע"ל ליה היכא ללא
נדדה מדע מדפשיט מדרי"א ולדרכה
מדרכין סו"ל למפשט מדרי"א ומכ"א
אינו מוסר אלא היק דתם מדרי"א
שמע רבנן דע"כ דע"כ פלוגי עליה
רבנן אלא כהא דאין יכול להסר קודם
שיחול הנדר אכל צהא מדור רבנן דלס
כבר חל הנדר דמיפר אע"ג דלא שמע:

10 א מ"י פ"ג מהלכות
אבות הלכה יא ע"ש
י"ד סיומן גמ ע"פ י' כה"כ:
י"ח ב מ"י פ"ג ס' ג'
ע"ד סיומן י"ד סיומן ל"ה
וטו"ש אה"ע סיומן ע'
ע"פ 1:
י"ג ג ד ה מ"י פ"ד ה'
ס' ל"ה ע"פ 7:
כ ו מ"י פ"ג ע"ש ס' הלכה י'
ע"ש ע"ש ע"ש ע"ש:
ב"א ז ח מ"י פ"ד מ"ג
אבות הלכה י' א' ס' סג'
ע"ש מה טו"ש אה"ע ס' א'
קטו ע"פ 6:
כ"ב ט מ"י פ"א מ"ג
אסו"ר גיאה הלכה כ'
טו"ש ע"ש ע"ש ע"ש 3:

מוסף רש"י

דספד יספדוניה. לומר
יספדו לאישי כי היכי
דספדוניה ליה, ויחייב ויחייב ימן
אל לנו, ששמלת ופחות עם
אחרים כדי שיהיה יעשה לו
כמו כן נדרים פ"ג. הרוחקה
נדה בשכינותיה. שאלו
שמישה שפא היום הימה
מלשבת נבדי נדות (דושי)
10. אל תתן את פיך.
נבדל, להתיא את שברך.
לתינח את בני (שבת כ"ג).
על עסקי שוא. שקרו
נדרים דלמי לנפשה (וש).
בכפיה. כחוק קופה אחת
(דקמן פ"ג).

תוספות ר"י (המשך)

משה יהודית איה הוא דת
משה מאכילתו שאינו מעושר
ומשמשתו נדה ולא קוצה לה
חלה ונודרת ואינה מקיימת
ואינה הוא דת יהודית יוצאה
וראשה פרועה וטוהו כשוק
ומדברת עם כל אדם אבא
שאול אומר אף המקללת
וילריו בפניו ר"ט אומר אף
הקוללת איהו קוללת כל
שמדברת בחוק ביתו ושכני
שומעין את קולה: מאכילתו
שאינו מעושר. היכי דמי
אי דידע לפרושי ואי דלא
ידע מנא ידע ל"צ דא"ל
פ' תיקן לי הכרי ואויל
וישיליה ואישתכח שקרא:
ומשמשתו נדה אי דידע
לפרושי ואי דלא ידע למכור
עליוה דאמר ר"י א"ש
מני לנדה שסופרה לעצמה
שנאמר וספרה לה לעצמה
פ' והיא נאמן לבעלה לומר
סמאה אני וטוהרה אני ל"צ
דא"ל חכם טהר לי את
הדם וזול וישיליה ואישתכח
שקרא ואבע"א כדרי"א א"ש
דאמר ר"י אמן קוללת נדה
בשכינותיה בעלה לוקה עליה
משום נדה פ' אם התרו
בו לאחר שהתחברת ומני
משכמת לה לראתו שמישה
הודיעוהו שכינתה שהרוחקה
נדה שראיה לוכשת כנדי
נדות ולבעלה אמרה טוהרה
אני: ולא קוצה לה חלה
היא אי דידע לפרושי אי דלא
ידע מנא ידע ל"צ דא"ל פ'
תיקן לי את העישה ואול
וישיליה ואשתכח שקרא:
ונודרת ואינה מקיימת דאמר
מר בעון נדרים בניס מיס
פ' ומתני בשאר נדרים שא"י
להוציאה בלא כתובה עליון
ואי"פ שאינו מוציאה בשביל
הנדרים אם אינה מקיימת
מוציאה בלא כתובה אבל ג'
נדרים דתני לקמן בפריקין

תורה אור השלם
1. טוב ללכת אל בית אבל
מלכת אל בית משתה
באשר הוא סוף כל האדם
והחי יתן אל לבו:
2. ואם שוקרה שבעת ימים
ואחר תהיה:
3. אל תתן את פיך להוציא
את בשרך ולא תאמר לפני
הקמלך כי שגגה היא למה
יקחן האלהים על ידך
ואחל את מעשה ידך:
4. לשוא הבית את בניכם
מוסר לא ילקחו אבלה
ירכבם בניאייכם בארצה
משפחה:
5. תלמידי דתורה ויפ"ת את
האשה לפני י' ויפ"ת את
ראש האשה ויתן על כפיה
את מנחת החרון מנחת
קאת הוא ויבד הבתן יתנו
מי הקרים המאריים:
במדרש ר"י
הלך יכול להפ"ת שאין לך
ברכים שבינו לבניה גדול
מזה: כשחלה לבית המשנה
איכא נועל בפניה אלא בית
האבל מאי נועל בפניה
איכא הנא למחר היא מתה
ואין כל אדם סופרה דתניא
היה ר' מאיר אומר מאי
דכתיב יטוב ללכת אל בית
אבל מלכת אל בית משתה
דמי ידע נפדושי: ותימה
דלוקמה כגון ידע ופרש אכל
היא רוצה להאכילו שלא
הימה סגורה שהיה יודע
ואומר ר"י דמאכילתו
משמע שהאכילתו ומדדיק
היאך האכילתו ומיחו קשה
דדיק נמי הכי אולא קוזה
לה מלה ונראה לרשב"א
דמה שרמזה להאכילו אינה
יוצאה צלל תמונה דיכולה
לומר משחקת הייתי ואם
היית מונעת אותך:
פלוני כהן תיקן כו'. היה יכול
לומר דליכא עדים
שהאכילתו דבר שאינו מעושר
אלא לא שמי: **אי** דלא ידע
נסמוך ע"ייה. הכא לא מני
לאקשויי אלא ללא ידע
נלע ידע כדפריך לעיל שהרי
יכול נמנע עשרה צדדים לחי
כן מולוכלים נדס להכי פריך
נסמוך ע"ייה שאומרת
שנתלכלכו לה ממקום אחר:
וספרה דה אעצמה. וא"ת
אמאי אין מצרכת וזה ע"פ
ספירתה כמו שמצרכין על
ספירתה עומר דהא כמיז
וספרה וי"ל דאין מצרכין
אלא ציוכל שמצרכין צ"ד
צלל שנה שלעולם יכול
למנות כסדר וכן עומר
אכל וזה שסם מראה מסמור
אין לה למנות: **יחזור**
ויקניטנה כדי שתדור בפניה
ויפר לה. ואלו לא שקניטנה
לא ידע מתי מדור שיפר
וע"ג דעניא היא צפ' נערה
המאורסה (נדרים דף ע"ב):
אם בעל מיפר צלל שמישה
או לא לא שיוכל להסר
נדרים שמדור מאכא ולהבא
דלס תפסוט מהכא דאין מיפר
צלל שמישה מדמלרין להקניטה
אלא מיירי נדרים שכבר
נדדה ולא שמע אכל הכא
היכי יפר דמנא עדיין לא
נדדה ולאחר מיכן שמה
מדור ותעבור מיד קודם
שיפר והא דעני למפשט
דמתניא אומר לאשמו כל
נדרים שמדור מאכא עד
שאלה ממקום פלוני הכי
הן מוספין ר"א אומר מוסר
לא משום דמיניע"ל ליה
היכא ללא נדדה מדע
מדפשיט מדרי"א ולדרכה
מדרכין סו"ל למפשט
מדרי"א ומכ"א אינו מוסר
אלא היק דתם מדרי"א
שמע רבנן דע"כ דע"כ
פלוגי עליה רבנן אלא
כהא דאין יכול להסר קודם
שיחול הנדר אכל צהא
מדור רבנן דלס כבר חל
הנדר דמיפר אע"ג דלא
שמע:

תורה אור השלם
1. טוב ללכת אל בית אבל
מלכת אל בית משתה
באשר הוא סוף כל האדם
והחי יתן אל לבו:
2. ואם שוקרה שבעת ימים
ואחר תהיה:
3. אל תתן את פיך להוציא
את בשרך ולא תאמר לפני
הקמלך כי שגגה היא למה
יקחן האלהים על ידך
ואחל את מעשה ידך:
4. לשוא הבית את בניכם
מוסר לא ילקחו אבלה
ירכבם בניאייכם בארצה
משפחה:
5. תלמידי דתורה ויפ"ת את
האשה לפני י' ויפ"ת את
ראש האשה ויתן על כפיה
את מנחת החרון מנחת
קאת הוא ויבד הבתן יתנו
מי הקרים המאריים:
במדרש ר"י
הלך יכול להפ"ת שאין לך
ברכים שבינו לבניה גדול
מזה: כשחלה לבית המשנה
איכא נועל בפניה אלא בית
האבל מאי נועל בפניה
איכא הנא למחר היא מתה
ואין כל אדם סופרה דתניא
היה ר' מאיר אומר מאי
דכתיב יטוב ללכת אל בית
אבל מלכת אל בית משתה
דמי ידע נפדושי: ותימה
דלוקמה כגון ידע ופרש אכל
היא רוצה להאכילו שלא
הימה סגורה שהיה יודע
ואומר ר"י דמאכילתו
משמע שהאכילתו ומדדיק
היאך האכילתו ומיחו קשה
דדיק נמי הכי אולא קוזה
לה מלה ונראה לרשב"א
דמה שרמזה להאכילו אינה
יוצאה צלל תמונה דיכולה
לומר משחקת הייתי ואם
היית מונעת אותך:
פלוני כהן תיקן כו'. היה יכול
לומר דליכא עדים
שהאכילתו דבר שאינו מעושר
אלא לא שמי: **אי** דלא ידע
נסמוך ע"ייה. הכא לא מני
לאקשויי אלא ללא ידע
נלע ידע כדפריך לעיל שהרי
יכול נמנע עשרה צדדים לחי
כן מולוכלים נדס להכי פריך
נסמוך ע"ייה שאומרת
שנתלכלכו לה ממקום אחר:
וספרה דה אעצמה. וא"ת
אמאי אין מצרכת וזה ע"פ
ספירתה כמו שמצרכין על
ספירתה עומר דהא כמיז
וספרה וי"ל דאין מצרכין
אלא ציוכל שמצרכין צ"ד
צלל שנה שלעולם יכול
למנות כסדר וכן עומר
אכל וזה שסם מראה מסמור
אין לה למנות: **יחזור**
ויקניטנה כדי שתדור בפניה
ויפר לה. ואלו לא שקניטנה
לא ידע מתי מדור שיפר
וע"ג דעניא היא צפ' נערה
המאורסה (נדרים דף ע"ב):
אם בעל מיפר צלל שמישה
או לא לא שיוכל להסר
נדרים שמדור מאכא ולהבא
דלס תפסוט מהכא דאין מיפר
צלל שמישה מדמלרין להקניטה
אלא מיירי נדרים שכבר
נדדה ולא שמע אכל הכא
היכי יפר דמנא עדיין לא
נדדה ולאחר מיכן שמה
מדור ותעבור מיד קודם
שיפר והא דעני למפשט
דמתניא אומר לאשמו כל
נדרים שמדור מאכא עד
שאלה ממקום פלוני הכי
הן מוספין ר"א אומר מוסר
לא משום דמיניע"ל ליה
היכא ללא נדדה מדע
מדפשיט מדרי"א ולדרכה
מדרכין סו"ל למפשט
מדרי"א ומכ"א אינו מוסר
אלא היק דתם מדרי"א
שמע רבנן דע"כ דע"כ
פלוגי עליה רבנן אלא
כהא דאין יכול להסר קודם
שיחול הנדר אכל צהא
מדור רבנן דלס כבר חל
הנדר דמיפר אע"ג דלא
שמע:

תורה אור השלם
1. טוב ללכת אל בית אבל
מלכת אל בית משתה
באשר הוא סוף כל האדם
והחי יתן אל לבו:
2. ואם שוקרה שבעת ימים
ואחר תהיה:
3. אל תתן את פיך להוציא
את בשרך ולא תאמר לפני
הקמלך כי שגגה היא למה
יקחן האלהים על ידך
ואחל את מעשה ידך:
4. לשוא הבית את בניכם
מוסר לא ילקחו אבלה
ירכבם בניאייכם בארצה
משפחה:
5. תלמידי דתורה ויפ"ת את
האשה לפני י' ויפ"ת את
ראש האשה ויתן על כפיה
את מנחת החרון מנחת
קאת הוא ויבד הבתן יתנו
מי הקרים המאריים:
במדרש ר"י
הלך יכול להפ"ת שאין לך
ברכים שבינו לבניה גדול
מזה: כשחלה לבית המשנה
איכא נועל בפניה אלא בית
האבל מאי נועל בפניה
איכא הנא למחר היא מתה
ואין כל אדם סופרה דתניא
היה ר' מאיר אומר מאי
דכתיב יטוב ללכת אל בית
אבל מלכת אל בית משתה
דמי ידע נפדושי: ותימה
דלוקמה כגון ידע ופרש אכל
היא רוצה להאכילו שלא
הימה סגורה שהיה יודע
ואומר ר"י דמאכילתו
משמע שהאכילתו ומדדיק
היאך האכילתו ומיחו קשה
דדיק נמי הכי אולא קוזה
לה מלה ונראה לרשב"א
דמה שרמזה להאכילו אינה
יוצאה צלל תמונה דיכולה
לומר משחקת הייתי ואם
היית מונעת אותך:
פלוני כהן תיקן כו'. היה יכול
לומר דליכא עדים
שהאכילתו דבר שאינו מעושר
אלא לא שמי: **אי** דלא ידע
נסמוך ע"ייה. הכא לא מני
לאקשויי אלא ללא ידע
נלע ידע כדפריך לעיל שהרי
יכול נמנע עשרה צדדים לחי
כן מולוכלים נדס להכי פריך
נסמוך ע"ייה שאומרת
שנתלכלכו לה ממקום אחר:
וספרה דה אעצמה. וא"ת
אמאי אין מצרכת וזה ע"פ
ספירתה כמו שמצרכין על
ספירתה עומר דהא כמיז
וספרה וי"ל דאין מצרכין
אלא ציוכל שמצרכין צ"ד
צלל שנה שלעולם יכול
למנות כסדר וכן עומר
אכל וזה שסם מראה מסמור
אין לה למנות: **יחזור**
ויקניטנה כדי שתדור בפניה
ויפר לה. ואלו לא שקניטנה
לא ידע מתי מדור שיפר
וע"ג דעניא היא צפ' נערה
המאורסה (נדרים דף ע"ב):
אם בעל מיפר צלל שמישה
או לא לא שיוכל להסר
נדרים שמדור מאכא ולהבא
דלס תפסוט מהכא דאין מיפר
צלל שמישה מדמלרין להקניטה
אלא מיירי נדרים שכבר
נדדה ולא שמע אכל הכא
היכי יפר דמנא עדיין לא
נדדה ולאחר מיכן שמה
מדור ותעבור מיד קודם
שיפר והא דעני למפשט
דמתניא אומר לאשמו כל
נדרים שמדור מאכא עד
שאלה ממקום פלוני הכי
הן מוספין ר"א אומר מוסר
לא משום דמיניע"ל ליה
היכא ללא נדדה מדע
מדפשיט מדרי"א ולדרכה
מדרכין סו"ל למפשט
מדרי"א ומכ"א אינו מוסר
אלא היק דתם מדרי"א
שמע רבנן דע"כ דע"כ
פלוגי עליה רבנן אלא
כהא דאין יכול להסר קודם
שיחול הנדר אכל צהא
מדור רבנן דלס כבר חל
הנדר דמיפר אע"ג דלא
שמע:

אע"פ שמקיימת מוציאה בלא כתובה
דאיה מקיימת הא לא הכי לא מצי
מפיק לה דמצי מיפר לה ואי לא מיפר
לה הוא נותן אצבע בין שניה דהא
באותן ג' נדרים ונמצאו עליה נדרים
נתן ומשום שאין הבעל מיפר בקדומים
הא נדרה החתני לא משום דמצי מיפר
לה ואי לא הפד לה הוא נתן אצבע
בין שניה. וק' לי בעל נמי אם נדר
ואינו מקיים יוציא ויתן כתובה שקובר
את בניו ועוד קובר את אשתו וכתוב
וואם אין לך לשלם למה יקח משכבך
מתחתך וי"ל דכ"ש הוא דרשאו האשה
שהיא מספרת דינה ומכ שראוי לינתן
לה בעת שנשאה קנסתין לה ותצא
שלא בכחבה כ"ש בעל דלא מפסיד מדי
אלא מה שנשתעבר לה נותן לה
דיוצא ויתן כתובה וכן נמי אם
מאכילה דברים האסורים או שכל
או שכלות וטריפות שותכל
לחייב נדרים ומני דיוצא ויתן כתובה.
ואיזה דת יהודית יוצאה וראשה
פרוע פ' דבר שכל בו איסור אלא
שהנשים נהוגות בו דרך צניעות.
ראשה פרוע דאורייתא היא דכתיב
ופרע את ראש האשה ותנא רבי ר"י
אורה לבני" שלא יצאו כפריעת
הראש מרכיב ופרע אלמא עד
השתא לא היו פרוע אינן כפריעת
שעושים כן כדי לנעלה אלמא ניוול

אע"פ שמקיימת מוציאה בלא כתובה
דאיה מקיימת הא לא הכי לא מצי
מפיק לה דמצי מיפר לה ואי לא מיפר
לה הוא נותן אצבע בין שניה דהא
באותן ג' נדרים ונמצאו עליה נדרים
נתן ומשום שאין הבעל מיפר בקדומים
הא נדרה החתני לא משום דמצי מיפר
לה ואי לא הפד לה הוא נתן אצבע
בין שניה. וק' לי בעל נמי אם נדר
ואינו מקיים יוציא ויתן כתובה שקובר
את בניו ועוד קובר את אשתו וכתוב
וואם אין לך לשלם למה יקח משכבך
מתחתך וי"ל דכ"ש הוא דרשאו האשה
שהיא מספרת דינה ומכ שראוי לינתן
לה בעת שנשאה קנסתין לה ותצא
שלא בכחבה כ"ש בעל דלא מפסיד מדי
אלא מה שנשתעבר לה נותן לה
דיוצא ויתן כתובה וכן נמי אם
מאכילה דברים האסורים או שכל
או שכלות וטריפות שותכל
לחייב נדרים ומני דיוצא ויתן כתובה.
ואיזה דת יהודית יוצאה וראשה
פרוע פ' דבר שכל בו איסור אלא
שהנשים נהוגות בו דרך צניעות.
ראשה פרוע דאורייתא היא דכתיב
ופרע את ראש האשה ותנא רבי ר"י
אורה לבני" שלא יצאו כפריעת
הראש מרכיב ופרע אלמא עד
השתא לא היו פרוע אינן כפריעת
שעושים כן כדי לנעלה אלמא ניוול

אע"פ שמקיימת מוציאה בלא כתובה
דאיה מקיימת הא לא הכי לא מצי
מפיק לה דמצי מיפר לה ואי לא מיפר
לה הוא נותן אצבע בין שניה דהא
באותן ג' נדרים ונמצאו עליה נדרים
נתן ומשום שאין הבעל מיפר בקדומים
הא נדרה החתני לא משום דמצי מיפר
לה ואי לא הפד לה הוא נתן אצבע
בין שניה. וק' לי בעל נמי אם נדר
ואינו מקיים יוציא ויתן כתובה שקובר
את בניו ועוד קובר את אשתו וכתוב
וואם אין לך לשלם למה יקח משכבך
מתחתך וי"ל דכ"ש הוא דרשאו האשה
שהיא מספרת דינה ומכ שראוי לינתן
לה בעת שנשאה קנסתין לה ותצא
שלא בכחבה כ"ש בעל דלא מפסיד מדי
אלא מה שנשתעבר לה נותן לה
דיוצא ויתן כתובה וכן נמי אם
מאכילה דברים האסורים או שכל
או שכלות וטריפות שותכל
לחייב נדרים ומני דיוצא ויתן כתובה.
ואיזה דת יהודית יוצאה וראשה
פרוע פ' דבר שכל בו איסור אלא
שהנשים נהוגות בו דרך צניעות.
ראשה פרוע דאורייתא היא דכתיב
ופרע את ראש האשה ותנא רבי ר"י
אורה לבני" שלא יצאו כפריעת
הראש מרכיב ופרע אלמא עד
השתא לא היו פרוע אינן כפריעת
שעושים כן כדי לנעלה אלמא ניוול

אע"פ שמקיימת מוציאה בלא כתובה
דאיה מקיימת הא לא הכי לא מצי
מפיק לה דמצי מיפר לה ואי לא מיפר
לה הוא נותן אצבע בין שניה דהא
באותן ג' נדרים ונמצאו עליה נדרים
נתן ומשום שאין הבעל מיפר בקדומים
הא נדרה החתני לא משום דמצי מיפר
לה ואי לא הפד לה הוא נתן אצבע
בין שניה. וק' לי בעל נמי אם נדר
ואינו מקיים יוציא ויתן כתובה שקובר
את בניו ועוד קובר את אשתו וכתוב
וואם אין לך לשלם למה יקח משכבך
מתחתך וי"ל דכ"ש הוא דרשאו האשה
שהיא מספרת דינה ומכ שראוי לינתן
לה בעת שנשאה קנסתין לה ותצא
שלא בכחבה כ"ש בעל דלא מפסיד מדי
אלא מה שנשתעבר לה נותן לה
דיוצא ויתן כתובה וכן נמי אם
מאכילה דברים האסורים או שכל
או שכלות וטריפות שותכל
לחייב נדרים ומני דיוצא ויתן כתובה.
ואיזה דת יהודית יוצאה וראשה
פרוע פ' דבר שכל בו איסור אלא
שהנשים נהוגות בו דרך צניעות.
ראשה פרוע דאורייתא היא דכתיב
ופרע את ראש האשה ותנא רבי ר"י
אורה לבני" שלא יצאו כפריעת
הראש מרכיב ופרע אלמא עד
השתא לא היו פרוע אינן כפריעת
שעושים כן כדי לנעלה אלמא ניוול

